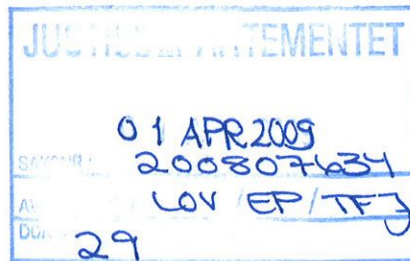

Justis- og politidepartementet
Lovavdelinga
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Akersgaten 41, 0158 Oslo
Telefon 23 35 70 10
Faks 23 35 70 11
e-post: post@bedriftsforbundet.no
www.bedriftsforbundet.no
Foretaksnr. 866 145 172 MVA

Deres ref.: 200807634 EP TFJ/mk

Dato: 31. mars 2009

Høring om forslag til endringer i inkassoforskriften

Bedriftsforbundet viser til høringsnotat fra Justis- og politidepartementet av 22 desember 2008.

Justisdepartementet fremmer forslag om å redusere maksimalsatsene i forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. (inkassoforskriften) §§ 2-2 og 2-3. Videre fremmes forslag om at det skal ta lengre tid før en inkassosak får status som tung sak etter inkassoforskriften § 2-3. Justis departementet foreslår også at kravshaverne bør dekke deler av kostnadene ved utenrettslig inkasso.

Reduksjon av maksimalsatsene

Bedriftsforbundet mener inkasso kan gjøres rimeligere enn i dag.

Det er dyrest å ikke betale for seg i Norge sammenlignet med Sverige og Danmark. Sverige er det landet som ligger nærmest Norge i utviklingen og oppbygningen av inkassosystemene. En vesentlig forskjell er imidlertid kostnadsnivået, uten at dette gjenspeiler en vesentlig ulikhet i inndrivingsresultat.

Etter vår oppfatning kan kostnadene reduseres uten at det vil svekke betalingsmoralen. Det kan være andre årsaker som er utløsende for problemene; langvarig sykdom, samlivsbrudd eller arbeidsledighet, og som medfører bortfall av inntekt.

Det er dog en viss fare for at flere inkassosaker vil ende i rettssystemet fordi lavere inntekter for inkassoselskapene gir mindre muligheter for å følge opp skyldnerne og løse saker i minnelighet.

Det er per idag ikke grunn til å tro at det skal bli en større økning i saker til rettslig inndrivning pga lavere inkassosalær.

Uavhengig av hvor lavt kostnadene som kan kreves erstattet av skyldner ved inndrivning av krav settes, vil kreditor uansett ha en grunnleggende interesse i å få inn utestående beløp fra debitor. Det er grunn til å anta at kreditor vil ta sin del av de utenrettslige kostnadene for inndrivning, for å sikre resultat på et tidlig stadium av saken. På denne måten vil inkassators arbeidsinnsats neppe bli betydelig svekket sammenlignet med i dag. Kreditor får incentiver til å ta en del av de utenrettslige kostnadene som ikke lenger kan lempes på skyldner, for å opprettholde dagens innsatsnivå hos inkassator. Vi tror at dagens løsningsgrad neppe blir vesentlig lavere som følge av at lavere kostnader kan veltes på skyldner.

Bedriftsforbundet gir støtte til forslag om generell reduksjon av satsene.

Forlenget tidsfrist for tungt salær

Etter inkassoforskriften § 2-3 kan maksimalsatsene for tyngre saker tidligst benyttes når betalingsmisligholdet overstiger 28 dager. Skyldner må først ha oversittet en betalingsfrist på minst 14 dager fastsatt i en purring, og deretter ha oversittet fristen i en betalingsoppfordring med mer enn 14 dager.

På den ene siden har fordringshaver anledning til å gå rett på utsendelse av inkassovarsel og deretter betalingsoppfordring/varsel om rettslig skritt via direkte inndriving, uten at dette utløser arbeidsinnsats utover datasystemproduksjon av kravbrev. Det kan derfor oppleves som urimelig at tungt salær påløper så vidt raskt.

På den andre siden er det i utgangspunktet rimelig at sakskostnadsansvaret øker i takt med at inkassoprosessen skrider frem. Dette kan gi skyldner et ekstra insitament til å betale, samtidig som kravshaver får dekket økte inndrivingskostnader som følge av at skyldner ikke betaler innen de frister som følger av purringer, inkassovarsel og betalingsoppfordringer.

Hovedprinsippet må være at den som har levert en vare eller tjeneste skal ha betalt for det innen rimelig tid, ellers kan bedriften i ytterste konsekvens gå konkurs og arbeidsplasser går tapt som følge av at likviditeten presses. En fordobling av salæret (etter nye satser) kan ha et sterkt incentiv for skyldner til å gjøre opp for seg.

Det er vår oppfatning at tidspunktet for når det kan kreves tungt salær ikke bør forskyves, slik departementet foreslår.

Kostnadsdeling

Regelen i inkassolovens § 17 bygger på erstatningsrettslig tankegang: Den som påfører noen et tap, bør selv dekke tapet. Dette tilsier at skyldner bør bære kostnadene ved utenrettslig inndriving. Regelen er ment å ha en preventiv funksjon.

En kostnadsdeling mellom den som skylder penger og kreditor kan føre til dårligere betalingsmoral.

Et argument for å velte en del av omkostningene over på kreditor kan være at kreditor gjennom sin valgte risikoprofil må ta delansvar når debitor ikke kan betale.

Norge har idag en høy løsningsgrad når det gjelder inkassosaker. Å røkke ved grunnprinsippet i norsk erstatningsrett ønsker vi ikke. En kostnadsdeling kan medføre at flere saker kan gå til rettslig inkasso.

Akersgaten 41, 0158 Oslo
Telefon 23 35 70 10
Faks 23 35 70 11
e-post: post@bedriftsforbundet.no
www.bedriftsforbundet.no
Foretaksnr. 866 145 172 MVA

Bedriftsforbundet mener derfor at en kostnadsdeling ikke er veien å gå.

Statens inkassosatser

Bedriftsforbundet håper at myndighetene i forlengelsen av arbeidet med inkassosatsene ser på de statlige gebyrene i tilknytning til gjeldsprosesser. De er svært høye, og vi håper regjeringen vil følge opp arbeidet med å bringe de offentlige gebyrene ved rettslig inndriving tilbake til selvkostprinsippet.

Vennlig hilsen

Tom Bolstad
Administrerende direktør

Lars-Erik Sletner
Næringspolitisk rådgiver